

være den første til at udtale en Anerkendelse deraf.

Maa jeg dernæst i Anledning af det af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) gentagne Gange rejste Spørgsmaal: Hvor er Fedtet blevet af? sige, at det besvarede jeg allerede i min første Tale, ikke som et Angreb paa Ministeriet, men som en Kritik overfor de Mænd, der har foretaget Eksporten af Fedevær og Fedt. Jeg har nemlig ment, at man ved at lade sig paavirke af den store Uvillie, der ofte er indenfor Producenterne til at sikre Hjemmemarkedet paa Forhaand, er gaaet længere i Retning af Udførsel, end det strengt taget er rigtigt, men det er, som sagt, ikke nogen Anklage mod Regeringen. Det er snarere en Anklage mod de Mænd, som det ærede Medlems nærmeste Venner selv har sat til at være Raadgivere, og som i Virkeligheden er de afgørende Faktorer i denne Sag.

Jeg ønsker her at henstille et Spørgsmaal til Undersøgelse af den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister viser ved den Foranstaltning, han under 18. August har truffet for at standse Fedt-udførselen, at han ogsaa har Opmærksomheden henvendt paa Betydningen heraf. Det er nemlig meddelt mig fra paalideligt Hold, at der stadig foregaar en meget stor og omfangsrig Fedt-udførsel her fra Landet paa Grundlag af en landbrugsministeriel Bekendtgørelse af 9. September 1916. (*Justitsministeren*: Ikke Spisefedt!) Den højtærede Justitsminister siger: Ikke Spisefedt, men det er netop det, der drages i Tvivl, og som jeg vil bede Ministeren undersøge, hvad jeg haaber, han ogsaa er villig til. Der er jo tilladt Udførsel af mærkværdige Ting. Det er naturligvis godt, at man kan udføre overflødige Ting i disse Tider til de flest mulige Penge. Det er tilladt at udføre Blod, Flæskesvær, Hjerner, Urinblærer, Bugspytkirtler, Galdeblærer, Milte, Ovarier og Kreaturfødder med paasiddende Klove, alt til teknisk Brug. Selvfølgelig har Ministeren Ret i, at der ikke i Henhold til denne Bestemmelse kan udføres Fedt til Spisebrug, men en paalidelig Mand hævder overfor mig, at der under Positionen Flæskesvær stadig foregaar en ikke helt betydningsløs Udførsel af Fedtstoffer. Dette Flæskesvær er saa fortræffeligt, at der uden Vanskelighed kan presses indtil 70—75 pCt. Svinefedt ud af det. Naar dette nu er givet, og naar det ærede Medlem fra Give saa stærkt interesserer sig for, at vi herhjemme skal have noget mere Fedt — hvad jeg er enig med ham i —, haaber jeg, at han er enig med mig i, at vi skal standse denne Udførsel.

Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at Bugspytkirtler, Galdeblærer og Milte i særlig Grad interesserer de krigsførende Lande. Det er sikkert, efter hvad den omtalte Kilde oplyste for mig, langt mere Flæskesværen, de er interesserede i. Jeg henstiller det ikke som et Angreb, men som en Sag, der naturligt har sin Betydning under de nuværende Forhold, hvor Fedtmangelen er saa fremtrædende. Justitsministeriet har jo haft mange Lejligheder til at skride ind og er ogsaa skredet ind overfor Misbrug af Udførselstilladelser. Det har saaledes været forbudt at udføre Kobber, men saa bliver det en skønne Dag oplyst i Pressen, at en Mand har eksporteret Kobber, d. v. s. Hundegødning med de Beholdere, denne Gødning var anbragt i, det var Kobberkedler. Saaledes har Justitsministeriet mange Gange haft Lejlighed til at se, at det overhovedet ikke er muligt at træffe en Bestemmelse, som ikke kan omgaas. I den Henseende ønsker jeg, at det ikke skal kunne siges uimodsaagt, at der i saa Henseende under Dispensationer i Henhold til dette landbrugsministerielle Cirkulære af 9. September 1916 faktisk endnu foregaar en Udførsel af Fedtstoffer paa Grund af Bestemmelsen om Flæskesvær.

Overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil jeg udtale min Paa-skønnelse af de Oplysninger, han forleden Aften gav Tinget om nye Arbejder ved Statsbanerne og ved andre offentlige Arbejder, som nu vil blive iværksat med den kommende Vinters Arbejdsløshed for Øje. Jeg vil naturligvis navnlig henstille, at der sættes Kraft ind paa Baneanlægget Næstved—Ringsted. Det er ogsaa i disse Dage udbudt, men det forekommer mig, at der uden større Vanskelighed maatte kunne skaffes Mulighed for Anvendelsen af en større Arbejdsstyrke end den af Ministeren nævnte.

I denne Forbindelse vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Forholdene ved Næstved Station. Jeg har allerede tidligere omtalt, at der nedene af Staten er gennemført omfattende Ekspropriationer af Jordarealer, der er bestemte for den for mange Aar siden projekterede Udvidelse af Stationen, og her vil der efter min Mening være Mulighed for under den nuværende Situation, hvor Arbejdsløsheden allerede er ret alvorlig baade i Næstved By og i dens nærmeste Omegn, at skaffe Beskæftigelse for en 100 à 150 Mand i samtlige 5—6 Vintermaaneder. Endvidere forestaar der, efter hvad der tidligere har været nævnt her i Tinget, Opførelse af et nyt Posthus i Næstved. Det er muligt, at